

Sabahattin Ali'yi Yeniden Okumak...

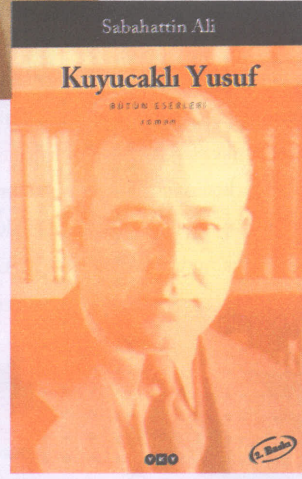
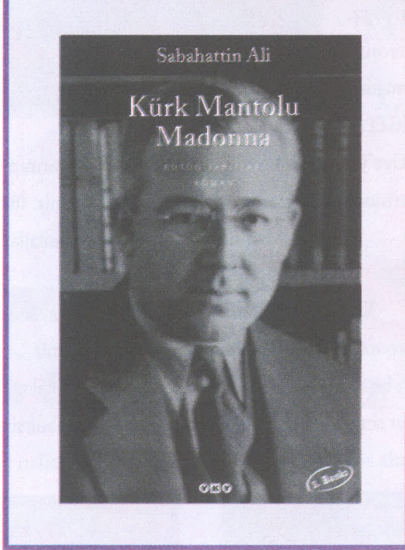
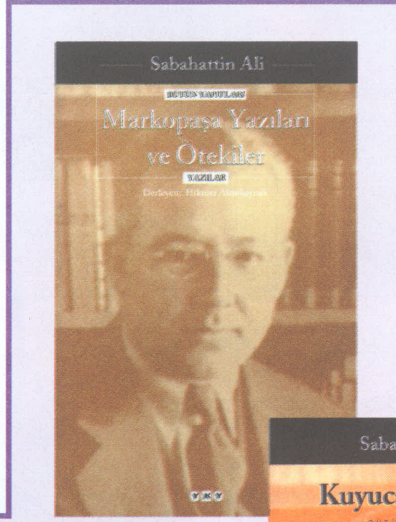
Hayatın curuflarının önümüze siyasetmiş, ahlakmış, güzellikmiş, sanatmış, edebiyatmış gibi sunulduğu günlerde yaşıyoruz... Sanki başka seçenek yokmuş, bu hayatın başka değerleri yokmuş ve olmamış gibi...

Böyle bir zamanda hayatın yaşayan değerlerini bize sunan herkesi anmak, yeniden dönüp dönüp onlara bakmak önem kazanıyor...

2 Nisan 1948 tarihinde yitirdiğimiz Hikayeci Sabahattin Ali'de onlardan biri... Çağdaş hikayeciliğimizi kuran ustalarından... Onu yeniden okumak, ölümünden bunca yıl sonra bile değişmeyen gerçeklere sanatın diliyle yeniden bakmak demek. Yalnız hikayeleri değil, yazıları da bize hala çok şey anlatıyor... Doğruları söyleyip yazdığı için hapisanelerden çıkmayan bir yazar o. Ve 2 Nisan 1948'de kendisini Bulgaristan'a götürecek bir polis muhbiri tarafından Kırklareli'nde Türk Bulgar sınırına yakın bir yerde acımasızca öldürüldü.

Daha çok şey yapacakken, yazacakken, infaza kurban giden Sabahattin Ali, ardında 5 hikaye,

3 roman, 1 şiir, 1 oyun kitabı bıraktı. Şiirlerine, romanlarına ve çevirilerine rağmen, onu asıl Sabahattin Ali yapan hikayeleridir.

Sabahattin Ali, hikayelerinde çevreye dışardan bakmaz. O çevrenin içinde yaşayarak olayları ve kişileri izleyip eleştirir. Böylece hikayeciliğimizde gözleme dayanan gerçeklik yerine eleştirel gerçekliğin, daha da ileri giderek toplumsal gerçekliğin öncüsü olmuştur.

Sabahattin Ali, işçileri konu alan hikayelerinde de sömürüye aynı biçimde bakar. Köydeki ağanın yerini kentte kapitalist alır.

Şükran Kurda-kul Sabahattin Ali için şöyle diyor: "Özellikle kişilerinin canlılığıyla, ayrıntıları kullandığıyla, olay örgüsündeki kusursuzlukla, yerel renkleri vermedeki üstün başarısıyla, sosyal gerçeklikle insani gerçekliği

tam bir uyum içinde dengeli olarak yansımasıyla Cumhuriyet sonrası kalem ustalarının önemlilerinden birisi olmayı başarmıştır".

Anadolu yaşamını ele aldığı hikayelerinde, gerçekçi bir tutumla ezilen insanların acılarını, eşitsizlikler, adaletsizlikler karşısında ki durumlarını, yoksulluk ve yoksunluklar içinde bırakılışlarını anlatır.

Ölümünün yıldönümünde bir kez daha içimizdeki insanı onun hikayelerinde, romanlarında aramak için kitabevlerine gidelim... Onun herkes için bir hikayesi var.

Kaynak: Üçüncü Öyküler Yaz 98.

*Kuş Kanadından öyküler
29 Yazardan 29 öykü
Türkiye Yazarlar Sendikası*

Depremzede çocuklar için 29 yazardan 29 güzel öykü. Metin Demirtaş, Ali Balkız, Güngör Gençay'ın da aralarında bulunduğu yazarlar, yıkıntılardan sağ çıkan çocuklar için yazmışlar. Kitabın editörü Zerrin Taşpınar, çocuklara seslendiği önsözde kitabın hazırlanışını şöyle anlatıyor: "Türkiye Yazarlar Sendikası Ankara Temsilciliği olarak depremden zarar gören sizler için bir çağrı yayımladık.

Bu çağrıya yazarlar, öykülerini masallarını göndererek yanıt verdi. Gönderilen bütün ürünler özel olarak yazılmıştı. Hepimizin yüreğinin sizler için attığını, uzaklarda da olsak sizleri düşündüğümüzü bilmenizi istiyorduk".

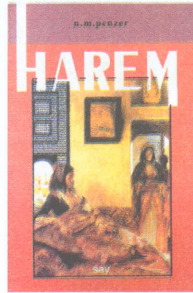
Harem

N.M.Penzer-Say yayınları

Kitabın çevirmeni Doğan Şahin, "Hiçbir toplumun geçmişinden kopmaması ancak noksan ve kusurlu taraflarını eleştirebilmesi, iyi taraflarını ise günümüze uyarlaması düşünceme dayanarak oturup bu kitabı Türkçe'ye çevirdim" diyor.

Harem yaşantısı hep merak uyandırmıştır. N.M.Penzer de Osmanlı haremine ilgili duyan yabancı yazarlardan.

Harem ve saray teşkilatının işleyişini kıyafetlerden, tüketilen günlük gıdaya, savaş kararlarından cariye seçimine ve harem kadınlarının eğitimine kadar en ince ayrıntılarına, yansız olarak anlatan bir kitap. Penzer, sadece kendisinden önce sarayda bulunmuş olan insanların yazdıklarıyla yetinmemiş, yazılanların gerçekliğini değerlendirmek üzere defalarca İstanbul'u ziyaret etmiş bir yazar. İlgiyle okunacak bir kitap Harem.

*Kemal Ateş
Bir Sarkeye Dinerken
Milliyet Yayınları*

1995 PEN Yazarlar Derneği Orhan Kemal Öykü Yarışması Başarı Ödülü almış bir öykü kitabı. Kemal Ateş, Ankara Üniversitesi Türk Dili Bölümü Başkanı. Ve elbetteki kusursuz bir Türkçe kullanıyor. Gecekondu mahallesinden öyküler, fotoğraflar, yüzler ve sesler getiriyor Ateş. Tipleri de tam da o hayatın canlılığı içinden geliyor. Hüseyin Atabaş, "Kitabı okuyup bitirdikten sonra bir gecekondu mahallesinin tablosu açılıyor önümüzde. Kemal Ateş'in sağlam bir düzyazı kurgusu var" diyor.

*Tibbin Gündelik Yaşamında Etik
Yayımlayan: Dietrich v. Engelhardt
Çeviren: Arın Namal-Nobel Tıp Kitabevleri*

Tibbin Gündelik Yaşamında Etik kitabında toplanan tıp etiği ile ilgili bildiriler tıpta terapi, araştırma ve eğitim alanlarını ele almaktadır. Tıp etiğinin tarihsel ve sistematik boyutu irdelenirken, hukukla ilişkisi konu alınıyor; felsefe ve teolojiyle bağları tanımlanmaya çalışılıyor.

Kitapta, tibbin çeşitli disiplinlerine özgü etik sorunlar, özellik gösteren durumlar ile birlikte yansıtılmıştır. Değerlendirmelerde hasta insanın ve çevresinin bakış açısı da yer alıyor.

Kitabın sunuş yazısını yazan TTB Merkez Konsey Başkanı Dr.Füsun Sayek, etik konusunda yazılı kaynak eksikliğini hatırlatarak, şöyle diyor: "Hekimlerin günlük yaşamlarında karşılaşacakları etik sorulara yanıt vermeyi hedefleyen bu kitap, bir başka ülkede; Almanya'da yazılmış olsa da etik ilkelerin evrenselliği nedeniyle, Türkiye'deki meslektaşlarımıza da yararlı olacaktır diye düşünüyorum".